

عنوان مقاله:

استناد به گزارش (نقل) و اصل مسئله (با تاکید بر متون تاریخی دینی)

محل انتشار:

تاریخ اسلام و ایران، دوره 29، شماره 43 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمدحسن احمدی - استادیار دانشگاه تهران، پردیس فارابی، گروه علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

استدلال (استناد) به گزارش‌های تاریخی، مهم‌ترین رکن روشی در الهیات تاریخی است که فضای اصلی این مقاله، ناظر به آن شکل گرفته است. واقعیت آن است که مقوله استدلال و استناد در الهیات تاریخی، نیازمند روش است، اما آنچه که به طور معمول مشاهده می‌شود آن است که این استدلال‌ها معمولاً بدون هیچ تبیینی رها می‌شوند. دلالت یک گزارش و نقل، می‌تواند در نوع انعکاسی که گزارش در فضای پیرامون خود پیدا می‌کند، نیز رصد شود. مسئله، پدیده‌ای قابل توجه در این فضای انعکاسی است. از جمله قواعدی که در فضای انعکاس، قابل طرح است، مسئله است. به این صورت که صدور (نقل) یک گزارش، بیش از آنکه حکایت از یک امر دائم و ثابت داشته باشد، نشان دهنده یک مسئله و امری خارج از روال عادی است. در این مقاله، به تبیین اصل مسئله و تبیین رهاوردهای آن در تحلیل متون تاریخی و دینی پرداخته شده است. درواقع، می‌توان گفت مسئله قاعده‌ای زبان شناختی است که در تحلیل تاریخ و به ویژه الهیات تاریخی کاربرد قابل ملاحظه‌ای دارد.

کلمات کلیدی:

تاریخ اسلام، الهیات تاریخی، مسئله سازی، تحلیل انعکاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009437>

